№ 123. Środa 28. Maja 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego wpłynęło dalej w drodze składki:

W powiecie *Delatyńskim* 39 zł. $58\frac{1}{2}$ c.; w powiecie *Trembowelskim* 12 zł.; w powiecie *Rohatyńskim* 8 zł.; w powiecie *Nadwórniańskim* 6 zł. 58 c.; w powiecie *Wojnickim* 87 zł., a w powiecie *Łopatyńskim* 3 zł. 20 c. w. a.

Telegramy.

Raguza, 25. maja. Derwisz Basza usiłował naprożno przebić się przez wąwozy Dugi. Walka była krwawa, straty z obu stron wielkie. Turcy stracili Mehmeda Beja Csengsiga, dowódzcę Arnautów Azlâma Beja i kilku oficerów sztabowych. Derwisz Basza zwrócił się do Bilehii, a wczoraj ruszył z znaczną siłą zbrojną do Baniani, by próbować tamtędy przeprawy do Niksiczu.

Frankfurt, 25. maja. Osobny dodatek do *Frankf. Postzeitung* z soboty donosi z Kassel, że na piątkowem posiedzeniu rady ministeryalnej uchwalone zostało przywrócenie konstytucyi z r. 1831 i ustawy wyborczej z r. 1831. Pogłoska o zmianie w gabinecie jest dotąd bezzasadna.

Paryż, 25. maja. *Monitor* pisze: Lord Russell przesadził czynny stan armii francuskiej. Rzeczywisty stan armii czynnej wynosi 400.000, a rezerwa liczy 203.000 ludzi.

Przegląd polityczny.

Lwów, 27. maja. Jak już wspominaliśmy wczoraj, toczyły się na ostatniem posiedzeniu wydziału finansowego obrady nad budżetem wojskowym. Dziś dowiadujemy się z dzienników wiedeńskich, że zajmująca się tym działem sekcya postawiła w swojem sprawozdaniu dwanaście rozmaitych wniosków oszczędności, z których główniejsze domagają się częściowej redukcyi armii w Wenecyańskiem i uregulowania pensyi wojskowych urzędników.

Poczta zagraniczna przyniosła dziś tylko tę nowinę, że rząd heski zdecydował się wreszcie przywrócić konstytucyę z r. 1831. Jak donosi bowiem *Frankf. Postztg.* była w Kassel 24. b. m. rada ministeryalna, na której postanowiono uczynić zadość uchwale sejmu związkowego i przywrócić konstytucyę z r. 1831 — ale z ustawą wyborczą z tego samego roku, kiedy przeciwnie lud heski domagał się jak wiadomo przywrócenia poprawionej ustawy wyborczej z r. 1849. Jest to więc zawsze jeszcze kwestya niezamknięta, i przy nadarzonej sposobności może spór ten wytoczyć się nanowo przed trybunałem sejmu związkowego. Zaś co do sprawy honorowej z Prusami domaga się prasa berlińska coraz usilniej, ażeby Prusy żądały zadośćuczynienia od Elektora heskiego. Z tego powodu — jak donoszą z Frankfurtu Gazecie powszechnej — miała być nawet 23. b. m. w Würzburgu konferencya środkowych państw niemieckich, na której naradzano się nad tem, jak wypada zachować się związkowi w obec przybierającego coraz groźniejsze rozmiary sporu rządu pruskiego z Hesyą.

Sprawa uwięzionych szefów zamierzonej wyprawy do Tyrolu ma być — jak piszą korespondencyi Scharfa z Turynu — oddana pod sąd senatu, a to głównie z tej przyczyny, ażeby Garibaldego, który zapewne zechce przyjąć na siebie całą odpowiedzialność za tę wyprawę, nie powoływać ze względu na wyjątkowe stanowisko jego przed sąd zwyczajny. Wszelako bardzo być może, że cały ten proces będzie tylko pozornie przeprowadzony, gdyż jak zapewniają, miał Garibaldi 23. b. m. przybyć do Turynu i mieć konferencyę z Królem dla uchylenia wszelkich nieporozumień, i nie ma prawie wątpliwości, że przedstawienia jego znajdą posłuchanie u Króla.

W stanie wyprawy meksykańskiej zdaje się znowu zapowiadać zwrot pomyślniejszy dla Francyi. Jak donosi bowiem *Pays*, miał lord Russell po zamknięciu ostatniej rady gabinetowej wyrazić posłowi hiszpańskiemu ubolewanie swoje nad nieporozumieniem pomiędzy reprezentantami mocarstw sprzymierzonych w Meksyku i zapewniać, że Anglia będzie wspierać Francyę w jej zamiarach, gdyż chodzi jej o to, by zjednać sobie pomoc Francyi na przypadek nieprzyjaznego wystąpienia Stanów zjednoczonych. Tak nagły zwrot w polityce angielskiej zdaje się być wprawdzie cokolwiek wątpliwym, jednakże już samo podanie tej wiadomości w półurzędowym dzienniku francuzkim przemawia za jej prawdopodobieństwem.

Ostatnie zwycięzkie raporta tureckie z Hercegowiny okazały się niestety niezupełnie prawdziwemi, gdyż dzisiejszy telegram z Raguzy z 25. b. m. zapewnia, że Derwisz Basza niezdołał dotąd przebić się przez wąwozy Dugi. Walka miała być zacięta i straty z obu stron wielkie, ale w końcu musieli Turcy ustąpić, i zamierzają teraz z Banjani przebrać się inną drogą do Niksiczu. Pokazuje się więc z tego, że i wiadomość o odebraniu twierdzy Niksicza powstańcom była fałszywa.

Wreszcie donosi jeszcze poczta zamorska z Chin, że sprzymierzeni pobili znowu powstańców chińskich i wzięli szturmem ich obóz pod Wongkadzą, zkąd Taipignowie pustoszyli zachodnią okolicę Shanghaju.

Sprawy krajowe.

Protokół 17go posiedzenia rady miasta Lwowa odbytego na dniu 15. kwietnia 1862 r. — Prezydujący pan burmistrz miasta.

Obecnych panów radnych razem 71.

Z nieobecności nieusprawiedliwionych 2.

Po zagajeniu posiedzenia o godzinie $5\frac{1}{2}$ odczytany był protokół z 3. kwietnia 1862 r., któren przez zgromadzenie przyjętym i należycie podpisanym został.

Następnie zawiadomił p. prezydujący zgromadzenie rady miejskiej, że w dniu 19go b. m. o godzinie 6tej wieczorem odbędzie się w kościele archikatedralnym uroczysty obchód zmartwychwstania Chrystusa, i zaprosił panów radnych do wzięcia udziału w uroczystości. Zgromadzenie przyjęło zaproszenie.

Potem zabrał głos radny p. Boczkowski i zapytał pana prezydującego: co się stało z protestem przez kilkunastu radnych podpisanym, a w biórze rady miejskiej celem dalszego zbierania podpisów złożonym? gdyż dzienniki miejscowe donoszą, że został w treści zmienionym, a nawet z bióra rady wyniesionym, i wniósł, by zgromadzenie rady miejskiej o osnowie protestu zawiadomić.

Pan prezydujący wyjaśnił, że złożone zostało dnia 8go b. m. w biórze rady m. oświadczenie od kilkunastu radnych w formie reklamy przeciw doniesieniu tutejszego dziennika polskiego i wiedeńskiej gazety „Ost u. West“, że rada m. jako ciało nie brała udziału w igraszcze spalenia wycinku dziennika „Czas“, o której nr. 76 Dziennika Polskiego pod nazwą Autodafé wspomina“ z osobnem wezwaniem do burmistrza wystosowanem, w którem żądano, by radnych o wniesieniu takiego protestu zawiadomić, i do składania swych podpisów na nim zaprosić.

Ponieważ z jednej strony taka reklama w sprawach dziennikarskich nie odnosi się do kompetencyi burmistrza, a z drugiej strony nie była jako wniosek do rady stawiona, więc nie mogła być na porządek dzienny wzięta, zaś burmistrz obowiązany tylko wykonać uchwałę pełnej rady, i nie mogąc się dalej tą sprawą zajmować, polecił sekretarzowi rady nietamowanie dalszych podpisów radnych, którzyby się zgłosili.

To oświadczenie już przez członków około 30 podpisane złożonem jest w biórze rady m. — Także przytoczył p. prezydujący, że przedmiot protestacyą poruszony nie odnosi się do zakresu działań rady, i nie może być pod żadną sekcyę tejże rady podporządkowany, dlatego też pan prezydujący był zdania, że rada miejska tą sprawą zajmować się nie powinna.

To zdanie popierał radny p. Ziemiałkowski, wyjaśniając przytem, że radni wnoszący protestacyę przeciw podaniu dziennika polskiego z fałszywego stanowiska na całą sprawę się zapatrywali i za podszeptem złych ludzi dali się użyć do kroku, któren rozdwojenie tyle opłakiwane wywołać i zaufanie ogółu do rady podkopać może. Przekonał również zgromadzenie wymownemi słowy, że w gronie rady miejskiej inteligencya tak zwana jest potrzebna, a i pożyteczna dla dobra gminy, i nakoniec wniósł, by rada miejska mając zawsze dobro ogółu a nie prywaty na oku postępywała na drodze dotychczasowej, i w dowód tego niezachwianego postanowienia do porządku dziennego przeszła.

Zanim ten wniosek p. prezydujący pod głosowanie poddać był w stanie, powstało całe zgromadzenie na znak, że podziela zdanie i zapatrywanie się radnego p. Ziemiałkowskiego, i uchwaliło prawie jednomyślnie przejść do porządku dziennego.

Następnie interpelował p. prezydującego radny p. Gnoiński, zapytując, co za przeszkody są, że w sprawie tylekrotnie poruszanej o utworzenie giełdy we Lwowie nic się nie dzieje? Pan prezydujący przyrzekł przedłożyć sprawozdanie o stanie tej sprawy na najbliższem posiedzeniu, co zgromadzenie do wiadomości przyjęło.

W dalszym ciągu posiedzenia przystąpiono do obrad nad sprawami porządku dziennego.

Sprawozdawca radny p. Gębarzewski.

Nr. mag. 3641, rad. 152. W sprawie ustanowienia tarła we Lwowie dla wołów koleją transportowanych zatwierdziło zgromadzenie rady miejskiej na posiedzeniu dnia 16go stycznia odbytem uchwałę sekcyi przy l. 28.359 ex 1861 zapadłej, mocą której plac dzisiejszej targowicy bydlęcej nad Pełtwą przy końcu ulicy słonecznej położony tymczasowo na tarło przeznaczonym został. Gdy ten plac wielu handlarzy dla braku wody niezadowolił, więc sekcya porządku przez dotyczącą komisyę inny stosowniejszy plac poszukiwała.

Rezultat tych poszukiwań radzie miejskiej na posiedzeniu dnia 3. kwietnia r. b. odbytem przedłozony nie został przyjęty, jeno dla stawionych wniosków ks. Ostrowskiego i p. Wieczyńskiego napowrót przekazany sekcyi celem dokładnego zbadania stosowności proponowanych placów, jako to: gruntów miejskich Wulka kampianowska zwanych i folwarku dominikańskiego.

Niniejszem przedkłada pan sprawozdawca na podstawie nowo przedsięwziętych komisyonalnych oględzin wnioski sekcyi IV.

1. By na tarło dla wołów koleja dalej odsyłać się majacych przeznaczyć grunta przy cmentarzu łyczakowskim połozone 11 morgów 1313 sążni □ wynoszace „Wulka kampianowska“ zwane;

2. ażeby targu bydlęcego nie odrywać od tarła dla wołów wyznaczonego, miejsce wyz rzeczone ustanowić także na targowicę dla bydła rogatego wszelkiego rodzaju

3. Dla nowo oznaczyć się mającej targowicy bydła przeznaczyć drogę w kierunku od cmentarza łyczakowskiego ku rurom, która powstanie ze ścieszki do 8 sągów rozszerzyć się majacej.

4. Droga ta i plac na tarło i targowicę będzie ograniczony do koła poręczami.

5. By na tej targowicy i tarło dla wołów urzadzić na razie sadzawkę, i wykopać rowy, jeden dla przypływu, drugi zaś do odpływu wody;

6. by przyznać p. Tomaszowi Laskowskiemu, któren wzmiankowaną Wulkę kampianowska dzierzawi, tytułem wynagrodzenia za odstąpienie dzierzawy, jako to: za zasiewy jare i ozime, których zbierać nie będzie, i pretensye jakiegobądź rodzaju do miasta lub magistratu, ryczałtową sumę 200 zł., niemniej zwrócić czynsz dzierzawny na rok bieżący z góry uiszczony w ilości 97 zł. 71 c. z procentem półrocznym 2 zł. 29 c., łącznie tedy kwotę 300 zł. w. a. zaraz po odebraniu gruntu, prócz tego zezwolić mu zasiany owies na wzgórku, któren pod tarło przeznaczonym nie będzie, zebrać.

7. Przyjąć w pierwszym miesiącu trzech ludzi za opłatą dzienną, tym celem, ażeby w poniedziałki, wtorki i środy pędzącym stada wołów wskazywali drogę do tarła i nowej targowicy. Również znajdywać się mają dwaj pompiery na placu targowym w poniedziałki i piątki.

O przeniesieniu targowicy i tarła należy publiczność należycie zawiadomić.

8. Dla bydła na tę targowicę pędzić się mającego przeznaczyć następujace ulicy.

Z Łyczakowa ulica Piotra i Pawła, dalej po przed cmentarz; z Sichowskiego gościńca koło browarku Laskowskiego ulica poszutrować się majaca, zaś z Żółkiewskiego przez krakowskie przedmieście, targowice drzewa i św. Antoniego. Nakoniec na kolej żelazną pędzone być mają stada przez Zielone koło stawu Pełczyńskich i Nowy świat.

9. Dla ochrony ludzi pilnujących stada przed słotą postawić budę, zaś na siano kryty stóg w granicach kredytu 160 zł.

Pan Prezydujący podał tedy powyższe wnioski sekcyi pojedyńczo pod głosowanie.

Zgromadzenie przyjęło jednomyślnie wszystkie wnioski z jedną poprawką ustępu 2go przez radnego p. Schumanna Augusta wniesioną, by na nową targowicę równocześnie i targ bezrogów przenieść.

Potem przedłożył p. sprawozdawca akt nr. prez. 45 rad. 231 odnoszący się do gwaltów wyrządzonych przez organa bezpieczeństwa publicznego w dniu 29. grudnia 1861. popełnionych, i wniósł by Rada miejska przyzwoliła na obrady nad tym przedmiotem, aczkolwiek na porządku dziennym zapisanym nie jest. — Po przyzwalającej uchwale, wniósł p. sprawozdawca, by przeciw odprawie w. Namiestnictwa z 13. lutego 1862. nr. 934/pr., którą orzeczono: że Rada miejska niema kompetencyi do występywania jako oskarzyciel czynności, które wyłącznie do zakresu c. k. Dyrekcyi policyi naleza jako obowiązanej do czuwania nad porządkiem i bezpieczeństwem publicznem — niemniej nieupowaznioно Radę do zawiązania komitetu bezpieczeństwa, z obywateli złozonego — odwołać się do wys. ministerstwa stanu z prośbą, by nadużycia wyrządzone w owym dniu na spokojnych mieszkańcach surowo skarciło, i celem zapobiezenia podobnym nadużyciom w przyszłości — przyzwoliło Radzie miejskiej zawiązać ze swego grona komitet bezpieczeństwa, któreuby upoważnienie miał uśmierzać wszelkie niepokoje, zanim siła zbrojna wkraczać potrzebuje. Zgromadzenie Rady miejskiej przyjęło wniosek sekcyi IV jednomyślnie i projekt rekursu, któren w całej rozciagłości odczytany był. Ten projekt ma być na język niemiecki przełożony i w obu językach podany.

Sprawozdawca radny p. Schumann August.

Na wniosek sekcyi III. uchwalono rozpocząć restauracyę sali ratuszowej, i celem przerwanego odbywania jawnych obrad rady miejskiej przenieść posiedzenia do sali Towarzystwa strzeleckiego, które przyzwala używać na ten cel pomienioną salę bez ograniczenia czasu, nie żądając w zamian żadne pieniężne wynagrodzenie, jeno ustawienia kosztem miasta prócz zwyczajnych publiczności służących latarń gazowych jeszcze dwóch latarń podobnych, a mianowicie jedne przy wejściu do ogrodu, a drugą przy drzwiach budynku restauracyjnego, które to dwie latarnie tylko przy uroczystościach kosztem miasta oświetlane będą.

Sprawozdawca radny p. Gnoiński.

Nr. mag. 6113, rad. 216. Na wniosek magistratu przez sekcyę II. poparty uchwalono obdarzyć sierotę po kasyerze miejskim Antoninę Petronelę d. i. Fiszkiewicz darem z łaski po 50 zł. rocznie na dalsze trzy lata, począwszy od 1. marca r. b. w miesięcznych ratach z dołu wypłacalnym.

Nr. mag. 25.476, rad. 107. Prośbę wdowy po odźwiernym gmachu ratuszowego Apolonii Kocha o udzielenie pensyi wdowiej, postanowiono zgodnie z wnioskiem magistratu i sekcyi II. nie uwzględnić, z przyczyny, że utraciła własności, przy których zabezpieczenie otrzymać można, a wyjątkowego uwzględnienia nie zasługuje.

Nr. mag. 26.991, rad. 191. Na wniosek magistratu i sekcyi II. zezwolono wydać kaucye byłemu dzierzawcy prawa propinowania za rogatką grodecką Mojzeszowi Lauterstein w kwocie 152 zł. 15 c. w roku 1858 złozoną.

Nr. mag. 26.437, rad. 190. Zgodnie z wnioskiem magistratu i sekcyi II. zezwolono również wydać podobną kaucyę byłym dzierzawcom propinacyi za rogatką łyczakowską Kauf & Knossów w kwocie 145 zł. 55 c. w roku 1858 złozoną. (C. d. n.)

Anglia.

Londyn, 23. maja. (Budżet indyjski.) Żaden budżet angielski nie wzbudził nigdy takiego zdziwienia jak tegoroczny indyjski. Zasługuje istotnie na uwagę niespodziwane przejście z niedoboru w kwocie 6 milionów ft. sz. do nadwyżki półtora miliona wynoszacej. Dzienniki angielskie utrzymywały w ostatnich latach, że Indye beda zawsze źródłem trudności finansowych, dziś pan Laing zapewnia, że niema kraju, z któregoby z taką łatwością jak w Indyach bez najmniejszego ucisku mieszkańców można było czerpać dochody. Tegoroczna nadwyżka pochodzi powiększej części z nowych dodatków podatkowych.

(Posiedzenie parlamentu z d. 20 maja.)

W izbie wyższej hrabia Russel składa odpis traktatu względem przytłumienia handlu niewolnikami z Stanami Zjednoczonemi zawartego, i oświadcza że ten dokument jest największym dowodem szczerości z jaką rząd amerykański stara się handel niewolnikami uśmierzyć, odkąd pan Lincoln został prezydentem. Biskup Oxfordzki, hrabia Stanhope i hrabia Grey wychwalają zawarcie traktatu.

W izbie niższej Sir Farguhar zapytuje czy prawda, że Persowie posuwaja się przeciw Heratowi. Sir Charles Wood odpowiada, ze według doniesień, które rząd ostatnią pocztą otrzymał, Persowie nie zdają się mieć tego zamiaru. Sir George Cornewall Lewis wnosi bil względem szybkiego sadzenia osób o zabojstwo obwinionych, a podlegających aktowi o buncie, to jest żołnierzy. Według tego bilu, prosty żołnierz który zabije oficera ma być stawiony przed najbliższym sądem asyzów w centralnym trybunale londyńskim to jest w Newgate.

Francya.

Paryż, 23. maja. (Do sprawy meksykańskiej.) *Pays* podaje doniesienia z Londynu, że po naradzie ministeryalnej, lord John Russell wyraził posłowi hiszpańskiemu swoje ubolewanie nad poróznieniem między reprezentantami trzech mocarstw w Meksyku. Anglia będzie wspierać Francyę w zamiarze osiągnąć się mającym; według zapewnienia lorda John Russella, Anglii chodzi o to, aby sobie zabezpieczyć pomoc Francyi na wszelki wypadek w zachowaniu się Stanów Zjednoczonych.

Wkrótce się pokaże dodaje *Gaz. wied.*, o ile prawdziwem jest to doniesienie *dziennika paryzkiego*.

(Przyjęcie Saida Baszy u dworu.) Aby usunąć wątpliwość co do stosunku Saida Baszy względem Porty, *Monitor* pisze: „Jego Excelencya Vely Basza, nadzwyczajny poseł sułtana, był wczoraj wezwany do tuileryów, i Jego wysokość Saida Baszę Ich ces. Wysokościom przedstawiał.

Włochy.

(Doniesienia z Rzymu.) Ojciec św. na publicznem konsystorzu d. 21. b. m. wręczył kapelusze kardynalskie dwom prałatom hiszpańskim a na konsystorzu tajnym sześciu biskupów prekonizował,

Prócz kilku biskupów włoskich przybyło do Rzymu do dnia 17. maja 8 francuzkich, 21 hiszpańskich, 3 angielskich, 2 holenderskich, 5 bawarskich, 2 polskich, 10 amerykańskich i 10 wschodnich i greckich biskupów. Nazajutrz oczekiwano wielu francuzkich biskupów. Komandor Colittr polecone ma dekoracye w kościele św. Piotra; kosztować one będą około 200,000 franków. Dekoracye te wcale się nie podobają, bo architekt użyć ma wielką ilość filarów drewnianych pilastry zaś okryć tektura, co kościół zupełnie zdefiguruje. Wydawać on się będzie daleko mniejszym i obcy na wstępie nie będzie mógł mieć wyobrazenia o wielkości bazyliki. Zdaje się, że rząd papiezki wyda rządowi piemonckiemu znanego mordercę Stoppi. Nędznik ten zaledwo 27 lat liczący wyznał, iz zabił pana Ademiego i dwie inne osoby, tudzież sześciu żandarmów; skruchę zaś jedynie czyni co do śmierci żandarmów.

(Książę Napoleon z powrotem.) Księciu Napoleonowi towarzyszyć będzie w podróży do Francyi Książę Humbert, syn Wiktora Emanuela. Książę udał się dnia 21. maja z Neapolu na wyspę Sycylią. Ma odwiedzić Messinę, dwa dni w Palermie zabawi, potem zaś na Tulon lub Marsilią do Francyi wróci.

Niemce.

Berlin, 21. maja. (Poselstwo pruskie w Turynie.) Jako tymczasowy pełnomocnik przy dworze sardyńskim, pod nieobecność posła rzeczywistego tajnego radcy, hrabiego Brassier de

St. Simon, urzęduje pierwszy sekretarz legacyi, radca legacyi baron Bunsen. Liczba osób przy poselstwie królewskiem w Turynie jest tak znaczna jak przy poselstwach królewskich w Paryżu i Petersburgu, a to z przyczyny wielkiego napływu pracy. Asesor sądowy baron Buddenbrock do niedawna attache poselstwa w Turynie, a ztamtąd dla słabości zdrowia odwołany, został teraz przydzielony jako attache do poselstwa w Dreznie.

(Izby pruskie.) *Nowa pruska gazeta* zaprzecza z góry wieściom o wstąpieniu do ministeryum p. Bismark-Schönhausen. Teraz p. Bismark mianowany został posłem w Paryżu i zarazem dekorowany orderem orła czerwonego I klasy. Kwestya adresu mocno teraz zajmuje stronnictwa w sejmie pruskim. Partya postępowa pragnie w adresie nie uwzględniać wcale mowy księcia Hohenlohego przy otwarciu sejmu, frakcya zaś Bockum-Dolffs chciałaby odpowiedzieć na każdy jej ustęp. W jednej tylko rzeczy zgadzają się oba stronnictwa, a to w protestacyi przeciwko wciąganie Króla w spory stronnictw, w potępianiu w nacisk urzędowy na wybory wywarty i w żądaniu reformy izby panów. *Gazeta narodowa* spodziewa się rychłej zgody obu frakcyi między sobą, a frakcya Grabowa oświadcza się za adresem. W Berlinie zasekwestrowano w ostatnich dniach *Nową pruską gazetę, Berlińską powszechną gazetę i Publicystę*, pierwsze podobno za artykuł z *Saturday Reviev* wyjęte, a *Publicystę* za artykuł wstępny o mowie księcia Hohenloe.

(Izby saskie.) Na pierwszem posiedzeniu drugiej izby sejmu saskiego w Dreźnie w dniu 22. maja, prezes Haberkon oświadczył, iż traktat handlowy prusko-francuski właściwym był powodem zwołania sejmu. Dodał zaś, iż sam jest za tym traktatem i nie podziela wcale obawy jakie u niektórych osób wznieca. Jeżeli traktat wejdzie w wykonanie, to zaiste niektóre gałęzie industryi krajowej natem ucierpią, mianowicie w peryodzie przechodowym. Lecz nie masz na świecie postępu, któryby nie nadwerężył interesu pojedynczych indywiduów. Dość tu wspomnieć o zniesieniu pańszczyzny, o drogach żelaznych, o zaprowadzeniu wolności zarobkowania, na czem wiele osób ucierpiało. Zapomniano jednak o interesie pojedynczych ludzi przez wzgląd na dobro ogółu. Tak też rzecz się ma i z prusko-francuskim traktatem. Jest on wyraźnym postępem ku lepszej przyszłości. Otwiera on krom drogi dla obrotów handlowych krajów i ludów, dla tego interesa prywatne ustąpić muszą. Tym niesłuszniejsze zaś są obawy pod względem politycznym. Dobry byt ludów stanowi o ich losach. Im więcej się dobry byt powiększa, im bardziej ludy i kraje związane będą między sobą wzajemnemi interesami, tym trudniej myślą o ich zagładzie, tym pewniej zachciałki dominacyjne pojedynczych panujących odparte będą. Pod każdym przeto względem traktat zasługuje na to ażeby go przyjęto.

(Zawieszenie wyborów w Kassel.) *Gazeta kaselska* z dnia 23. marca zawiesiła następujące rozporządzenie względem wstrzymania wyborów do drugiej izby sejmu państwa. Rozporządzenie to brzmi jak następuje: „Z Bożej łaski My Fryderyk Wilhelm I. Elektor etc. etc. rozporządzamy po wysłuchaniu naszej rady ministrów: Gdy zgromadzenie związkowe na wspólny wniosek Prus i Austryi na posiedzeniu z d. 13. marca b. r. uchwaliło, prosić rząd elektoralny heski o wstrzymanie wyborów, wedle ostatniego rozporządzenia nastąpić mających, ażeby nie przeszkodzić wspólnym wnioskom Prus i Austryi na posiedzeniu z d 8. marca uczynionym, przeto wszelkie czynności do wyborów się odnoszące wstrzymane być mają. Wszyscy których to dotycze stósownie do tego postępować winni. Dan z najwyższym naszym podpisem i przy wyciśnieciu pieczęci państwa w Kassel d. 22. maja 1862 r. Fryderyk Wilhelm. (Pieczęć państwa) v. Abée, v. Volemar, v. Rohde, v. Ende, v. Loddeus.“

(Siostry miłosierdzia i Diakonki.) Na posiedzeniu magistratu miasta Augsburga, w końcu zeszłego tygodnia, dziekani miejscy wyznania katolickiego i protestanckiego oświadczyli ze względu na uchwałę deputowanych miejskich i magistratu co do wypowiedzenia siostrom miłosierdzia i dyakonkom służby w szpitalu z przyczyny różnicy wyznania, że od zaprowadzenia siostr miłosierdzia i dyakonek nigdy najmniejsze pod względem religijnym nie zaszło poróżnienie ani pomiędzy zakonnicami, ani pomiędzy chorymi lub posługaczami. Pewna jest owszem, że do tej chwili w całym zakładzie panowała jak najlepsza zgoda i że nikt zgoła nie miał dotąd ani razu przyczyny użalać się na najmniejszą przeszkodę w swojem wyznaniu. Owszem, można być przekonanym, że dopiero wydalenie siostr miłosierdzia i dyakonek z ich dotychczasowego zakresu działania zamaci spokój religijny, ponieważ tak wszyscy prawowierni protestanci jak katolicy przeciwko sprawcom tego najgłębszy żal uczują.

Rosya.

Petersburg, 17. maja. (Kolej żelazna z Odessy.) *Goniec odeski* donosi, że budowę kolei żelaznej z Odesy do Bendberga objęło towarzystwo angielskie. Kolej ta połączy Odesę z Dniestrem, a tem samem z koleją galicyjską. Budowa kolei z Odesy do Kijowa ma być także rozpoczęta.

Ameryka.

(Wypadki wojenne.) *Gazeta kolońska* zamieściła następującą korespondencyę z Nowego Yorku: Z Nowego Orleanu nie masz jeszcze szczegółów, chociaż wzięcie miasta urzędownie ogłoszone zostało. Komunikacya pocztowa z niem jest już przywrócona i parowce rządowe listy do Nowego Orleanu zabierają. Nowo mianowany poborca celny, Lathrop, lojalny południowiec, udał się już do Nowego Orleanu, gdzie formuje stowarzyszenie w duchu utrzymania unii i gdzie władza związkowa z łatwością w wykonanie wejść może. Pod Koryntem jenerałowie Beauregard i Hallek stoją na przeciw siebie w odległości dwóch mil angielskich, i lada dzień walnej bitwy spodziewać się trzeba. Przed kilkoma dniami 400 Niemców wziętych w rekruty do wojska separatystów, przeszło z bronią i pakunkiem do unionistów. Rzecz ta jest bardzo ważną, dowodzi bowiem, iż na takie przymusowe wojsko wcale liczyć nie można. — Pan Mercier jeździł do Richmondu z rozkazu Cesarza Napoleona, ażeby separatystom wykazać niemożliwość dalszego oporu, proponował więc swoje pośrednictwo do zawarcia ugody. Dla Lincolna i Sewarda krok ten był bardzo pożądany, chociaż Cesarz chciałby przywrócenia unii na pierwiastkowej jej podstawie, z zachowaniem szczególnych praw każdego z osobna państwa, a więc i z zachowaniem niewoli.

Bióro Reutera zamieściło następne wiadomości z Nowego Jorku, 9. maja: Raporta unionistów donoszą, że warownie poniżej Nowego Orleanu leżące ostrzeliwano przez całe sześć dni, ze strony unii walczyło 21 łodzi moździerzowych i 3 łodzie działowe. Dnia 25. kwietnia zamilkł ogień warowni i 14 parowców unii miały otwartą drogę po rzece Mississippi. Jenerał Buttler wylądował z 4000 ludzi powyżej warowni; 11 łodzi działowych separatystów zniszczone zostały. Oficer unii, Bayley, donosi urzędownie, iż wojska unii zajęły nowy Orlean, tudzież warownie Jakson, Filip, Lisingstone i Pike Donosi o zupełnem zniszczeniu wszystkich łodzi działowych, parowców, bateryi pancernych, zgoła wszystkich przyborów wojennych separatystów. Separatyści zniszczyć mieli okrętów i bawełny za 10 milionów dolarów. Wojsko unii straciło 30. ludzi zabitych a 100 miało rannych; stratę separatystów podają do 1500 ludzi. Droga teraz jest zupełnie otwarta, bo wszystkie warownie separatystów są zniszczone aż po Baton-Ronga, a nawet aż po Memfis. *Louisville Dispatch* donosi, że po nad rzeką Mississippi od nowego Orleanu aż do Memfis ciągle palą majątki, a mianowicie bawełnę. W Memfis leżą w pogotowiu wielkie zapasy cukru i melasy dla wrzucenia ich w wodę, a bawełnę mają palić. Za zbliżeniem się floty unionistów, mieszkańcy miast nadbrzeżnych cofali się w głąb kraju, niszcząc i paląc całe okolice. Jeden tylko plantator nie chciał spalić swej bawełny. Depesza z Jorktown z d. 7. maja donosi: Po opuszczeniu Wiliamsburga przez separatystów, jenerał M. Clellan ścigał ich aż do rzeki Chikahominy. Separatyści chroniąc się po za tę rzekę, zniszczyli za sobą wszystkie mosty. Wojsko M. Clellana zostało na lewym jej brzegu. 20.000 ludzi wojsk unii wylądowało pod West-Point, 20 mil powyżej Wiliamsburga pod dowództwem jenerała Franklina.

Azya.

Poczta zamorska.

Otrzymana w Tryeście parowcem Lloyda „Vulkan“ d. 24. b. m. Przywozi doniesienia z Kalkuty z 22., Singapore z 22. i z Batawii z 14. kwietnia. W Banjermassing spokojność przywrócona. W zatoce Tomini korsarze uprowadzili jeńcem 200 osób.

Hongkong, 15. kwietnia. Dnia 4. połączone siły angielskie i francuskie napadły obóz powstańców pod Wengkadza, zkąd ci pustoszyli zachodnią okolicę Shanghai, wzięły obóz szturmem, i zniszczyły fortyfikacye. Admirał Hope, który z pułkownikiem Ward puścił się w pogoń za uciekającymi, otrzymał postrzał w nogę. Z Tientsinu wyprawiono do Shanghai posiłki. Oddział wojsk francuskich ma skoncentrować się u nadbrzeża. Cudzoziemcy za paszportami mogą zwiedzać Peking. Alcosk poseł angielski odjechał z Japonii.

Ostatnie wiadomości.

Darmsztad, 25go maja. Jej król. Wysokość Wielka Księżna dziś o godzinie 11tej przed południem rozstała się z tym światem.

Paryż, 26. maja. Dzisiejszy „Monitor“ donosi o zamianowaniu senatorami panów Chasseloup Laubats, Goyon i Ingris. Dalej donosi dziennik rzeczony, że Cesarz dla zredukowania czynnego stanu armii postanowił zorganizować na nowo korpus okupacyjny Rzymu. Jenerał Goyon został powołany objąć służbę przy osobie Cesarza, a w dowód łaski mianowano go senatorem.

Nowy York, 13. maja. Unioniści zajęli bez oporu Norfolk; zastali tu zniszczone warsztaty okrętowe, i w podobnym stanie arsenał i okręta. „Merimac“ został wysadzony w powietrze. Jenerał Mac Clellan stoi na 20 mil przed Richmond. Izba reprezentantów głosowała za zniesieniem niewolnictwa w Ameryce północnej. W Nowym Orleanie ogłoszono stan oblężenia. Linkoln wydał proklamacyę, w której zapowiada znieść blokadę w Nowym Orleanie, Beaufort i Port Royal od 1. czerwca. Warunki są: okręta muszą być zaopatrzone w certyfikaty od konzulów amerykańskich i nie mieć na pokładzie kontrabandy wojennej. Blokada innych portów zniesiona nie będzie.

Nowy Jork, 15. maja. Obiega pogłoska, że „Monitor“ płynie do Richmond. Pogłoska o zajęciu Richmondu jeszcze nie potwierdzona.

Wiadomości handlowe.

Ceny przecięłne cerealiów i innych artykułów od 1. do 15. maja 1862 na targach w obwodzie stryjskim.

	Miejsce targu:											
	Stryj		Rozdół		Żydaczów		Żurawno		Bolechów		Kałusz	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	3	88	4	40	4	50	4	25	4	60	4	50
„ żyta . . .	2	88	3	10	3	60	3	.	3	20	3	.
„ jęczmienia .	2	2	2	40	2	40	2	7	2	50	2	50
„ owsa . . .	1	10	1	30	1	30	1	20	1	70	1	50
„ hreczki . .	3	.	2	40	2	50	.	.	3	50	2	50
„ kukurudzy .	3	15	3	20	3	60	.	.	3	40	3	.
„ kartofli . .	1	60	1	40	1	20	1	40	.	.	.	.
Cetnar siana . . .	.	72	.	55	.	80	.	80	1	.	1	20
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nasienia konicza	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	5	52	9	.	7	.	4	70	4	73	5	.
„ „ miękkiego	4	20	6	.	6	.	3	10	3	78	3	40
Funt mięsa wołowego	.	12	.	11	.	12	.	10	.	11	.	11
Mas okowity . . .	.	72	.	60	.	80	.	60	.	84	.	80

Wiedeń, 24. maja. (Targ wiedeński na woły.) W upłynionym tygodniu przypędzono na targ 2963 wołów wagi od 520 do 030 ℔. Z tego zakupiono dla Wiednia 1852 sztuk. Płacono za cetnar 26 zł. 50 c. — 30 zł., za sztukę 143 zł. — 221 zł. wal. austr.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27 maja.

Hotel rosyjski: PP. Swierzawski Alex., z Szczepiatyna. — Hr. Ożarowski Konst., z Lac'iego. — Dobrzyński Lud., z Bogdanówki. — Göringer Józef, z Borszczowa.

Hotel europejski: Barański Karol, z Chłopczyc. — Głowacki Fortunat, z Dukli. Abgarowicz Teod., z Brzechczowa — Ustrzycki Wal., z Zamiechowa. — Ulanicki Wład., z Słobudki. — Rojewski Konst., z Cieszanowa — Bal Józef, z Tuligłów. Bielski Józef, z Iwanczan. Wiszniewski Piotr, z Tarnopola.

Hotel Lange: Dr. Koudelka Franc., c. k. fml., z Czerniowiec.

Hotel angielski: Talęcki Józef, dr. medycyny, z Krakowa — Krzeczunowicz Zeno, z Korszowa.

Hotel krakowski: Hr Rozwadowski Rysz., z Zakrzewiec.

Pod Tygrysa: Gorzycki Wic., z Pohorylec.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27 maja.

PP. Korczak-Korytyński Tyt., do Zalesia. — Żulauf Jul., c. k. przeł. powiat., do Szczerca. — Mühlstein Ferd., c. k. radca sądu obwod., do Czerniowiec. — Uhrynowski Józef, do Mołdawy. — Witosławski Artur, na Podole.— Roszkowski Antoni, do Brykowa. — Wybranowski Alex., do Uszkowiec. — Stankiewicz Mar., do Podlisk — Bogusz Grac., do Dussanowa. — Chrystiany Hen., do Bratkowiec. Mysłowski Wład., do Koszyłowiec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 26. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0 Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	325.39	+ 12.2	85.6	zachodni	sł.	deszcz
2. god. po poł.	324.65	+ 14..	81.7	„	„	„
10. god wiecz.	324.68	+ 12.5	84.7	„	„	pochmurno

Ilość deszczu 2.'''85.

Kurs lwowski.

Dnia 27 maja.		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	22	6	27
Dukat cesarski	„	6	24	6	29
Półimperyał zł. rosyjski		10	70	10	87
Rubel srebrny rosyjski		2	5	2	7
Talar pruski	„	1	95	1	97
Polski kurant i pięciozłotówka		—	—	—	—
Galicyjskie listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	86	27	80	87
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	84	27	84	87
Akcye zł. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	236	17	237	83
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	22	72	78
5% Pożyczka narodowa		84	5	84	70

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 27. maja	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Nowe prócz kuponów 100 po w. a. .	80	25	80	75	1	62⅔
Dawne „ „ 100 „ „	84	26	84	78	1	70⅓

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 27 maja.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.40. Metaliki po 5% za 100 zł. 71 —, po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —. . Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. — . ; Węgier — —. Galicyi .—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 839 ; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 217.10; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. .

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 132 30. Medyolan za 100 zł waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. – . –.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. . –.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.30. dukaty ces. pełnej wagi — —. Korony – . –, półkorony —. . Srebro 130 65

KRONIKA.

Trzeci spis.

Na loteryę fantową celem wsparcia powodzią dotkniętych Nadwiślan w Tarnowie w sali teatralnej Dr. Adama Morawskiego, dnia 4. czerwca 1862 odbyć się mająca, sprzedano losów:

					zł.	c.	
48.	W powiacie	Lubaczów	100	losów za	30 zł.	— c.	w. a.
49.	„	Kolbuszowa	100	„	30 „	—	„
50.	„	Staremiasto	20	„	6 „	—	„
51.	„	Nadwerna	50	„	15 „	—	„
52.	„	Bolechów	56	„	16 „	80	„
53.	„	Sadowa Wisznia	100	„	30 „	—	„
54.	„	Wiśniowczyk	100	„	30 „	—	„
55.	„	Buczacz	100	„	30 „	—	„
56.	„	Pilzno	100	„	30 „	—	„
57.	„	Zbaraż	100	„	30 „	—	„
58.	„	Dukla	100	„	30 „	—	„
59.	„	Dobczyce	42	„	15 „	60	„
60.	„	Tyczyn	72	„	21 „	60	„
61.	„	Biecz	74	„	22 „	20	„
62.	„	Brzostek	50	„	15 „	.	„
63.	„	Żmigrod	53	„	15 „	90	„
64.	„	Biała	150	„	45 „	—	„
65.	„	Zassów	100	„	30 „	—	„
66.	„	Kałusz	100	„	30 „	—	„
67.	„	Nisko	100	„	30 „	—	„
68.	„	Jarosław	100	„	30 „	—	„
69.	„	Brzozow	100	„	30 „	—	„
70.	„	Kołomyja	120	„	36 „	20	„
71.	„	Oświęcim	100	„	30 „	—	„
72.	„	Radłów	48	„	14 „	40	„
73.	„	Kalwarya	28	„	8 „	40	„
74.	„	Podgórze	46	„	13 „	80	„
75.	„	Turka	70	„	21 „	—	„
76.	„	Andrychów	13	„	3 „	90	„
77.	W powiecie	Mościska	100	losów za	30 zł.	— c.	w. a.
78.	„	Rawa	100	„	30 „	—	„
79.	„	Sokal	100	„	30 „	—	„
80.	„	Podhajce	100	„	30 „	—	„
81.	„	Krosno	100	„	30 „	—	„
82.	„	Kuty	100	„	30 „	—	„
83.	„	Gorlice	100	„	30 „	—	„
84.	„	Szczerzec	100	„	30 „	—	„
85.	„	Cieszanów	100	„	30 „	—	„
86.	„	Sokołów	100	„	30 „	—	„
87.	„	Tarnobrzeg	100	„	30 „	—	„
88.	„	Ciężkowice	100	„	30 „	—	„
89.	„	Starasól	100	„	30 „	—	„
90.	„	Kossów	100	„	30 „	—	„
91.	„	Peczenizyn	40	„	12 „	—	„
92.	„	Bohorodczany	64	„	19 „	20	„
93.	„	Rzeszów	135	„	40 „	50	„
94.	„	Liszki	64	„	19 „	20	„

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Z Komitetu do urządzenia loteryi fantowej celem wsparcia powodzią dotkniętych Nadwiślan.

Tarnów, 24. maja 1262 r.

Alojzy Wacha. Dr. Adam Morawski.

(Wylew morza.) Bardzo smutne doniesienia nadchodzą z Lincolnshire. Znaczna część tego hrabstwa angielskiego, do 700.000 akrów ziemi, leży poniżej powierzchni morza i chronią ją tylko tamy na wzór holenderskich od wylewu morza, Otóż temi dniami przerwała woda jednę z tych tam, i otworem szerokim na 120 stóp zalała uprawną i gęsto zaludnioną nizinę, zwaną „the Lincoln Fen“ Dotąd daremne były wszelkie usiłowania, by naprawić tamę, gdyż morze wezbrało znacznie i bałwany jego unoszą wszystko, co tylko staje im na drodze. Jest to więc okropna klęska dla tej okolicy, gdyż przepadł cały zasiew, i do 30.000 morgów ziemi stoi pod wodą Szkoda ztąd jest nie do obliczenia.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.* *Z c. k. galic. drukarni rządowej.*